

Zondag 31 december, H. Familie; Oudjaar, jaar B, Citykerk Het Steiger

Voorganger: Magda Verheijen

Lezingen: Genesis 15, 1-6; 21, 1-3 / Hebrëëën. 11,8.11-12.17-19 / Lucas 2, 22- 40

Beste mensen hier bijeen,

Er zijn grote verschillen tussen de twee families en, met name de twee vaders, die vandaag, in de lezingen, worden belicht.

Alleen al de lengte van de verhalen: over Abram gaat het hoofdstuk na hoofdstuk door, terwijl aan Josef maar enkele verzen worden gewijd.

Abram verwerft zich vele schatten; over de welstand van Josef worden amper mededelingen gedaan.

Abram is een handige en soms zelfs sluwe man; zo wil hij, in Egypte aangeland, dat mooie Sara voor zijn zuster doorgaat: hij vreest voor zijn eigen leven als men merkt dat hij haar man is; liever dan maar zijn vrouw laten onderbrengen bij de farao dan zijn eigen hoofd eraf laten hakken. En dan blijkt hij, uiteindelijk, nog fortuinlijk ook.

Want Abram wordt weliswaar de grens overgezet, maar hij mag zijn vrouw en ook zijn bezittingen meenemen...

Josef moet ook vluchten, en belandt met wat hij meenemen kan in Egypte. Ook in Egypte, maar daar zal hij bepaald een ander leven leiden dan Abram.

Er is nog een significant verschil: Josef heeft een Zoon; Abram niet. Pas in zijn ouderdom zal hij een zoon krijgen. Als hij de moed al heeft opgegeven zal het toch gebeuren.

Op het dramatische moment van het offeren van Isaak, keert alles zich ten goede. Hoe kan dat gebeuren?

Bij Josef keert alles zich ten goede als hij aanvaardt dat het ongeboren kind dat zijn toekomstige vrouw ter wereld zal brengen. Hoe kan dat gebeuren?

In de teksten die vandaag gelezen zijn wordt ons voorhouden dat hoop en geloof twee pijlers zijn waarop vrijwel alles in een mensenleven rust.

Ook als je stok- en stokoud bent geworden.

Denk aan Abram en Sara, aan Simeon en Hanna. Aan alle vier is beloofd dat hun grote verlangen nog tijdens hun leven vervuld zal worden. En, als niemand het meer verwacht, zichzelf misschien ook niet meer, gebeurt het wonder alsnog en wordt de belofte ingelost.

Deze verhalen leren ons dat wij de hoop niet mogen opgeven, want zo blijven we alert en gaande. Ook als we vrezen dat de kerk in elkaar stort, of zoiets...

Het zal anders gaan dan wij nu wensen of verwachten, maar we mogen altijd ons vertrouwen stellen op God en op de belofte die Hij aan mensen doet:

“Eens zal ons leven ten goede worden gekeerd. “

Het is het geloof en de hoop die ook het gezin van Josef, Maria en Jezus gaande hield. Het was de ouders al snel duidelijk dat er eens een zwaard door de ziel zou gaan, zoals Simeon voorspelde, en dat dit Kind zeer omstreden zou zijn...

Maar in diep geloof vertrouwden Maria en Josef hun Kind toe aan God, volgens de regels die de wet hen voorschreef.

Hun geloof was sterker dan hun angst; hun geloof omvat de hoop dat God eens alles ten goede zal keren.

Op deze laatste dag van 2017 worden wij uitgenodigd om ons aan te sluiten bij Abram en Sara, bij Simeon en Hanna, bij Jozef en Maria.

Samen delen in het geloof dat wij, uiteindelijk, bevrijde mensen zijn, in wie Gods liefde tot leven en tot vervulling komt.

Amen.